

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

2.4 Wat zegt het nieuwe testament over de vreemdeling?

We gaan terug naar ons voorbeeld uit Handelingen hoofdstuk 11. We hebben in hoofdstuk 1 al gezien dat de volgelingen van Yeshua in Antiochië voor het eerst “christenen” genoemd werden. Maar wie waren die volgelingen in Antiochië? Laten we de verzen lezen die daar antwoord op geven. Hand 11:19 *De vervolging die met de dood van Stefanus was begonnen, had de gelovigen naar alle kanten doen wegvluchten. Zo kwamen ze in Fenicië, op Cyprus en ook in Antiochië en ze verkondigden de boodschap, maar alleen aan de Joden.* Hier lezen we dat het evangelie gepredikt werd aan de Joden alleen, of ze ook tot geloof kwamen lezen we verder op. Maar er gebeurde meer. Vers 20, *Maar sommige van de vervolgdgen, die oorspronkelijk uit Cyprus en Cyrene kwamen, richtten zich in Antiochië ook tot de Grieken (de heidenen), verkondigden ook hun het evangelie van de Heer Yeshua.* We zien nu dat er zowel tot de Joden als tot de heidenen gepredikt werd. Vers 21 *En de Heer was met hen, en een groot aantal mensen kwam tot geloof en bekeerde zich tot de Heer.* Vervolgens wordt Barnabas, een man vol van heilige Geest en geloof er naar toe gestuurd, zie vers 22-24. Het gevolg was dat nog eens veel mensen voor de Heer gewonnen werden. Daarna komt Paulus ook nog naar deze gemeente en blijft er een vol jaar, vers 25. Deze gelovigen, uit de Joden *en* de heidenen, werden daar voor het eerst “christenen” genoemd. In Rom 1:16 herhaalt Paulus dit nogmaals; *het evangelie is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek.*

We hebben nu het woord “christenen” behandeld zoals de gelovigen in de bijbel ook aangeduid worden. Het zijn gelovigen uit de Joden en gelovigen uit de heidenen. Ze maken deel uit van één gemeente te Antiochië. Door de verkondiging van het evangelie zijn ze één geworden! Is dat bij ons heden ook het geval? Of zijn wij juist verdeeld geraakt? Komt die verdeeldheid doordat er een eigen, menselijke interpretatie gegeven is aan de prediking? Als we verder gaan kunt u daar zelf over oordelen.

Om een bevestiging van deze woorden te krijgen moet u Handelingen 17:1-4 eens doorlezen. Daar wordt wederom aangegeven hoe de gemeente te Thessalonica is opgebouwd. Het zijn Joden uit de synagoge die overgingen tot het geloof in Yeshua, zie vers 4 het eerste gedeelte. Maar ook een grote menigte Grieken (heidenen) sloot zich bij Paulus en Silas aan *en* tal van voorname vrouwen. We zien dat hier een gemeente beschreven wordt die samengesteld is uit alle rangen en standen van de bevolking en zowel uit bekeerde Joden als uit bekeerde heidenen bestaat. We gaan dit verder onderbouwen vanuit diverse brieven uit het Nieuwe testament om meer bewijsmateriaal aan te voeren.

De brief aan de Efeziërs.

Voor we hier aan beginnen moeten we vermelden dat Paulus een lange tijd in Efeze is geweest en op een gegeven moment afscheid wil nemen van de oudsten uit deze gemeente, omdat hij weet dat hij niet meer in Efeze terug zal komen. Hand 20:17 *Terwijl hij in Milete was, stuurde hij een bode naar Efeze om de oudsten van de gemeente te vragen bij hem te komen.* Paulus vroeg niet naar de dominee of de pastoor, maar naar de “oudsten” van de gemeente! Vers 25 *Ik weet dat niemand van u aan wie ik het Koninkrijk van God bekend heb gemaakt, mij meer zal zien.* Paulus houdt als het ware een afscheidstoespraak die niet onbelangrijk voor ons is. Vers 20-21 *Niets van wat goed en belangrijk voor u was heb ik achtergehouden. Ik heb u onderwezen, zowel in het openbaar als bij u thuis. Ik heb er bij*

Joden en Grieken op aangedrongen zich tot God te bekeren en te geloven in de Heer Yeshua. Vers 27 *Want ik heb niet nagelaten u al de raad Gods te verkondigen.* Andere vertalingen melden; *Want ik heb u alles over Gods wil en Gods plan verteld.* De gemeente te Efeze was volledig onderwezen door Paulus.

De brief aan de Efeziërs heeft Paulus in gevangenschap geschreven. We gaan kijken aan wie, in Efeze, deze brief gericht is. Ef 1:1 *Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Yeshua, aan de heiligen en gelovigen in Christus Yeshua, die te Efeze zijn.* Deze brief is bestemd voor alle mensen die geloven in Yeshua. Mensen die Yeshua aangenomen hebben als hun Redder en Verlosser, ongeacht hun afkomst. Deze gemeente, en ook vele andere gemeenten die in de bijbel genoemd worden, bestonden uit heidenen, die tot geloof in Yeshua gekomen waren en Joden die tot geloof in Yeshua gekomen waren, zie Hand 19:10. Geloven in Yeshua is het allesomvattende punt. Geloven is de (eerste) voorwaarde om erbij te horen. Rom 3:29 *Of is God alleen de God der Joden? Niet ook der heidenen? Zeker, ook der heidenen.*

Geen vreemdelingen en bijwoners meer!

In Ef 2 vanaf vers 11 richt Paulus zich specifiek tot de gelovigen uit de heidenen. We lezen in vers 19; *zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.* Wie worden bedoelt met die vreemdelingen en bijwoners? Als we de brief goed lezen, kunnen we dat achterhalen. Vers 11 *Bedenk daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die het werk van mensenhanden is.* We vermelden voor de duidelijkheid ook de vertaling uit Het Boek. *Vergeet niet dat u van geboorte niet bij het volk van God hoort. De Joden noemen u minachtend “de onbesnedenen”. Dat besneden zijn van hun betekent overigens niets meer dan dat er een snee in hun lichaam is gemaakt.* We hebben het over mensen die van geboorte niet tot het Joodse volk behoren en aangeduid worden met de naam heidenen. Omdat deze mensen niet tot het Joodse volk behoorden zijn ze niet besneden en worden ze ook aangeduid met de naam “onbesnedenen.” Het kernpunt van het vers is, dat ze van geboorte niet tot het Joodse volk behoorden. Een dergelijke situatie zijn we ook tegengekomen bij de vreemdeling in het oude testament, weet u nog.

Wat was er aan de hand met deze “heidenen?” Dat lezen we in vers 12 *dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in deze wereld.* Dit vers lezen we ook uit de vertaling van de Groot Nieuws Bijbel. *Bedenk dat u toen niet verbonden was met Christus, uitgesloten was van de gemeenschap Israël en geen deel had aan de verbonden die God met Israël gesloten had en aan de belofte die daarbij hoorde. U leefde in een wereld zonder hoop en zonder God.* Dat is de situatie waarin de heidenen verkeerden ten opzichte van de God van Israël, ten opzichte van Yeshua en ten opzichte van het volk Israël. Er was totaal geen verbondenheid in welke vorm dan ook. Er was ook geen hoop voor hen. Er was door God geen enkel verbond met hen aangegaan dat vooruit wees naar een belofte. Ze hadden geen enkel verwachtingspatroon in deze wereld. Kortom ze leefden zonder God en dat is een eenzaam en uitzichtloos bestaan.

In vers 19 hebben we gelezen; *“zo zijt gij dan **geen** vreemdelingen en bijwoners meer.”* Dit vers suggereert dat er iets gebeurt is, waardoor deze vreemdelingen, die *veraf* waren, wél tot Gods volk zijn gaan behoren. Wat is er dan gebeurd, waardoor deze vreemdelingen en bijwoners, niet meer als vreemdelingen beschouwd worden? Het antwoord staat in Ef 2:13

*Maar thans in Christus Yeshua zijt gij, die vroeger veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus. Vertaling uit Het Boek; Maar nu u één met Christus bent, is er geen afstand meer tussen Gods volk en u. Doordat Christus Zijn bloed en Zijn leven voor u gegeven heeft, bent u dichtbij gekomen. Door de kruisdood, het bloed van Christus zijn wij “één met Christus.” Nu deze “onbesnedenen” zijn gaan geloven, zich hebben laten dopen en Gods Geest ontvangen hebben, door handoplegging, zijn ze door het offer van Yeshua, *volledig verbonden* met Gods volk. Dat is geen veronderstelling van ons, maar u kunt het zelf lezen in de volgende verzen van deze brief. Verderop in andere brieven, zullen we opnieuw verzen tegenkomen die dezelfde inhoud hebben. In vers 14 en 15 wordt duidelijk gemaakt dat Yeshua deze twee groepen mensen samen gebracht heeft tot één nieuwe mens. Vers 15 *om in Zichzelf vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen*. Hier komt de term “nieuwe mens” in beeld waar we eerder reeds naar verwezen.. Voor God is het onderscheid tussen Jood en heidenen “*weggefallen*”, er is voortaan in Gods plan één groep mensen, de gemeente, als het ware een nieuw volk, zij die geloven in Yeshua, hun Redder, Verlosser en Heiland. In Hand 15:14 wordt hier reeds naar verwezen. Daarnaast is er nog steeds de groep heidenen die ongelovig blijft en de groep Israëlieten die Yeshua niet als Messias erkent. Het verschil tussen de gelovige en ongelovige Jood in Yeshua legt Paulus verder uit in Romeinen hoofdstuk 9.*

Eerst was het zo dat, de door God aan Israël gegeven wet, scheiding bracht tussen de Israëlieten en alle andere volken. De reden dat het onderscheid verdwenen is ligt in het feit dat Yeshua in de plaats gekomen is van de wet. Het offer van Yeshua, zijn bloed, zijn kruisdood heeft alle mensen de gelegenheid gegeven om tot zijn volk *te gaan* behoren.

Tit 2:11 *Want Gods genade is verschenen tot redding van alle mensen.*

1 Tim 2:4-6 *God wil dat alle mensen gered worden en de waarheid leren kennen. Want er is één God, en tussen Hem en de mensen is er één bemiddelaar, de mens Christus Yeshua. Hij heeft zich gegeven als losprijs voor alle mensen; op de vastgestelde tijd heeft Hij getuigenis afgelegd van Gods wil om de mensen te redden.*

Zie ook nog 1 Joh 2:2. Het redden van mensen heeft dus te maken met Gods wil.

Het woord dat in Ef 2:13 vertaald is met “dichtbij gekomen” geeft aan dat de vreemdeling in *dezelfde positie en dezelfde plaats* is komen te verkeren als de Jood. Je zou kunnen zeggen dat ze, volledig gelijkwaardig geworden zijn, ze zijn op één lijn gesteld, gelijkwaardig. Dat blijkt uit vers 19 waar we mee begonnen zijn. Vers 19b *geen vreemdelingen meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods*. Wij, de gelovigen uit de heidenen, de onbesnedenen, de vreemdelingen, de bijwoners hebben dezelfde rechten als de Joden. Het is nu geen kwestie meer van besneden worden om er bij te horen, maar een kwestie van *geloof* in (het offer van) Yeshua en waar dat alles toe leidt. Wat is nu een medeburger? Dat is iemand met hetzelfde burgerschap als de ander. Hier wordt het gezegd van heidenen die in de gemeenschap van de heiligen zijn opgenomen. Je bent toegevoegd aan het volk van God. Is dit reeds waar Jeremia naar vooruit wijst? Dat God zijn wet in ons binnenste legt en in ons hart schrijft, Jer 31:31-33. Waar je dezelfde rechten hebt, heb je daar ook niet dezelfde plichten? In Gods gezin zijn regels, zoals in elk gezin, om alles in geregelde orde te laten verlopen. Maar welke regels zijn dat dan die daar van kracht zijn? Staan die in Gods woord of moeten die door die mensen zelf bedacht worden? Wat denkt u?

God heeft inderdaad een aantal bestaande regels buiten werking gesteld. Ef 2:14-15 *de tussenmuur die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft...* Vertaling uit Het Boek; *Want Hij zelf is onze vrede. Hij heeft u en ons tot één volk gemaakt door de muur van vijandschap, die tussen ons in stond, af te breken.* Zoals reeds gezegd, is Yeshua als

het ware in de plaats gekomen van de wet. Geloof in Yeshua is geloven in zijn leefregels en leven volgens die regels. Het is dan toch onmogelijk dat er verschillende regels en geboden gelden voor de christenen uit de Joden en de christenen uit de heidenen, want ze zijn nu immers één. Het kan toch ook niet zo zijn dat er nu ineens helemaal geen wetten of geboden meer zijn? Hoeven we niet meer samen te komen of feesten te vieren of volgens bepaalde waarden en normen te leven? Natuurlijk wel! We dienen te leven volgens de geboden die Yeshua voorgeschreven heeft. Joh 14:15,21,23 *Wanneer gij Mij lief hebt, zult gij **mijn geboden** bewaren.* Als je iets moet bewaren betekent dat, dat je dat al eerder gekregen hebt, anders kun je iets niet bewaren. Het woord bewaren betekent dat je ergens zorgvuldig op let, dat je ergens zorg voor draagt. Dat je iets bewaakt, dat je iets naleeft. Leest u iets in de bijbel over het instellen van een andere rustdag? Over andere feesten dan welke God zelf ingesteld heeft? Zo zijn er nog veel meer zaken die nu gepraktiseerd worden en waar de bijbel duidelijk andere richtlijnen over geeft.

Over welke geboden gaat het dan? Mat 5:17 *Meent niet dat Ik (Yeshua) gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden maar om te vervullen.* Het offer dat Yeshua bracht door te sterven aan het kruis was de vervulling en vervolmaking van alle offers die in het verleden voorgeschreven waren. De offerwetten zijn met de dood van Yeshua buiten werking gesteld, afgeschaft. De brief aan de Hebreëen gaat daar uitvoerig op in. Vooral hoofdstuk 10:1-18 geeft daar duidelijkheid over.

Hoe zit het met de overige regels? Om een gemeente ordelijk te laten functioneren moeten er regels zijn die voor iedereen gelden. En Paulus maakt duidelijk dat, *aan de Joden, de woorden Gods zijn toevertrouwd*, Rom 3:2. Maar als ik om mij heen kijk in deze wereld, lijkt het net of de woorden Gods toevertrouwd zijn aan allerlei verschillende geloofsgemeenschappen. Ieder heeft zijn eigen regels en tradities, maar in de bijbel staat *dát* nergens beschreven. Er is namelijk geen onderscheid meer tussen de gelovige Jood en de gelovige heiden. Ef 2:16 *en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.* Vertaling van Het Boek; *nu wij tot hetzelfde lichaam behoren, is de wederzijdse haat verdwenen, want we zijn allebei met God verzoend. Door het kruis is er een einde aan de tegenstelling gekomen.* In vers 15 ging het om de “nieuwe mens”, nu wordt daar nog een andere naam voor gebruikt, namelijk “het lichaam”. Dit lichaam bestaat uit gelovigen uit de Joden en gelovigen uit de heidenen. Yeshua heeft *de mens*, die zijn genade aangenomen heeft, verzoend met de Vader door de kruisdood. De conclusie kan toch niet anders zijn dan dat deze “nieuwe mens” vanaf dat moment in verbondenheid en eenheid *met elkaar* verder dient te gaan leven. De gelovige uit de heidenen en de gelovige uit de Joden dienen samen als één geheel verder te leven. Want Yeshua heeft datgene weggenomen waardoor er een scheiding, vijandschap, was tussen de Israëliet en elk ander mens. Hieronder vallen onder andere de inzettingen die betrekking hadden op de offerdienst in de tempel. Heel de offerdienst wees vooruit naar het offer van Het Lam, Yeshua. Het offer dat Yeshua bracht, met zijn eigen lichaam, maakte een eind aan de offerdienst en de plaats waar aanbeden moest worden. Yeshua verwijst daar al naar in het gesprek met de Samaritaanse vrouw, Joh 4:21 *de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. De waarachtige aanbidders, aanbidden de Vader in geest en in waarheid op elke plaats*, vers 24. Yeshua is het Hoofd van dit lichaam, en de gelovigen vormen samen dit lichaam.

Hoezo in alles één?

Verderop in de Efezebrief worden we op onze verantwoordelijkheden gewezen. Ef 4:3-6 *En u te bijvereren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes: één lichaam en één Geest gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één*

doop. Één God en Vader van allen ... 1 Kor 12:13 want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt.

Hebben de “christenen” zich *beijvert*, hun uiterste best gedaan om die eenheid des Geestes te bewaren? Wij mensen hebben die eenheid op een gigantische manier versplinterd, in ontelbare, van elkaar verschillende, geloofsgemeenschappen. In zo’n gemeenschap heerst misschien nog wel de band des vredes, maar tussen de verschillende gemeenschappen laat die band nog al te wensen over. In 1 Kor 1:12 staat dat de één zegt dat hij van Paulus is en de ander van Kefas en weer een ander van Apollos, er is nog niet zoveel verandert sinds toen. Want nu is de één hervormd, de ander gereformeerd, katholiek, lutheraan, adventist, baptist, methodist enz, enz. Paulus veroordeelt dit sterk, maar dat maakt kennelijk weinig indruk op de gelovigen van nu. Zou die ene Geest al die verschillende richtingen aansturen? Lezen we iets in de bijbel over al deze verschillende gemeenschappen? Toch houden we alles in stand zo als het nu is en graaft ieder zich in met de leus “wij houden ons aan de bijbel”. Elke geloofsgemeenschap heeft de waarheid als je ze hoort, allemaal zeggen ze bijbelgetrouw te zijn! Hebben wij, christenen één Heer, één Geest, één geloof, één doop? We zouden misschien willen dat het zo was, maar de werkelijkheid is heel anders. De één voegt toe en de ander neemt af. Er wordt deels de bijbel en deels de eigen regels gevolgd. Schuld belijden en bekeren zou een geweldige stap zijn op de weg terug naar die eenheid. Gods Geest kan zeker opnieuw die eenheid bewerkstelligen. Maar het is de mens zelf die stappen dient te ondernemen. Wij moeten Gods Geest toegang geven om ons te laten onderwijzen door en alleen vanuit Gods woord. Vasthouden aan tradities en geboden van mensen belemmeren de werking van de Geest in ons. Bidden om wijsheid en inzicht en de bereidwilligheid hebben om de dingen te onderzoeken die geleerd worden dat is de juiste houding. Er is “*één lichaam en één Geest*”, Hij, Yeshua, is het hoofd van het lichaam, van de gemeente, zie Kol 1:18. De geloofsgemeenschap waar de regels die Yeshua overeenkomstig zijn woord en wil stelt, die dienen wij te volgen. Telkens moeten we terug naar de bijbel om vraagstukken en verschillen op te lossen en als dat ook daadwerkelijk gebeurt, dan zal ook die eenheid en vrede bewaart blijven. Zolang Yeshua en zijn boodschap en zijn geboden niet centraal staan zal er verdeeldheid blijven. Laten we ons daarom vanaf nu gaan beijveren om die eenheid des Geestes en eenheid des geloofs na te streven. We gaan terug naar hoofdstuk 2 van de brief aan de Efezieërs.

Ef 2:17-18 *En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigt aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; want door Hem hebben wij beiden in één Geest toegang tot de Vader.* Jesaja 9:5 profeteert eerst over deze Vredevorst die komen zou. Vervolgens in Jes 57:19 lezen we; *Ik schep de vrucht der lippen; vrede, vrede voor hem die verre en voor hem die nabij is, zegt Yahweh; en Ik zal hem genezen.* Het gaat om vrede en genezing zegt dit vers. Genezen als we de geboden van God navolgen en niet ook de geboden van mensen blijven koesteren. Wanneer we goed lezen komen we op diverse plaatsen vingerwijzingen tegen met betrekking tot Gods plan met de mens. In Luk 2:32 zegt Simeon over Yeshua, dat *Hij licht is tot openbaring over de heidenen en heerlijkheid voor het volk Israël.* Deze Yeshua heeft er voor gezorgd dat beiden, zowel de Jood als de heiden die in Hem geloven in één en dezelfde Geest kunnen bidden tot de Vader op elke plaats waar ze verblijven.

Wat Paulus in Efeze 2 geschreven heeft noemt hij een geheimenis dat nog niet eerder bekend was. Ef 3:3 *Hij (Yeshua) openbaarde mij zijn geheim zoals ik dat zojuist in het kort beschreven heb.* Het was dus iets nieuws wat Paulus te vertellen had. Wij hebben dat hierboven besproken. De Jood en de heiden zijn door Yeshua bij elkaar gebracht, zij gaan door het leven als één nieuwe mens. Ze zijn in één lichaam met elkaar en met Yeshua verbonden. In vers 4 geeft Paulus aan hoe hij dat begrepen heeft en bekend heeft gemaakt.

Ef 3:5-6 *Nooit eerder in de geschiedenis heeft God dat geheim aan de mensen bekend gemaakt. Maar in deze tijd heeft Hij het door de Geest aan zijn heilige apostelen en profeten openbaar gemaakt; de niet-Joden delen door hun verbondenheid met Christus Yeshua samen met de Joden in de erfenis, maken met hen deel uit van hetzelfde lichaam en hebben met hen deel aan de belofte door middel van het evangelie.* Paulus, en de heilige apostelen en profeten hebben dit geopenbaard gekregen door de Geest. Maar hebben wij hun woorden wel begrepen? Of zijn we, in de loop der geschiedenis, willens en wetens misleid door mensen, die deze woorden anders uitgelegd hebben en nog steeds anders uitleggen? Misschien laten we ons ook misleiden door gebrek aan interesse en kennis, misschien ook door gemakzucht. Wij delen in de erfenis die door God aan Israël beloofd was. Wij maken deel uit van hetzelfde lichaam en delen met hen in de belofte. Het is onze verbondenheid met Yeshua waardoor dit alles plaats vindt. Maar zien wij in de praktijk van ons geloof nog iets terug van deze verbondenheid met de gelovige Joden?

Wij, Nederlanders, vinden dat de “vreemdelingen” die zich heden ten dage hier vestigen zich moeten aanpassen aan onze regels. Maar ik hoor bijna niemand van de Nederlandse christenen (voorheen vreemdelingen) praten over het feit dat zij bij Gods volk zijn gevoegd en wat daar de consequenties van zijn. Moeten wij ons dan ook niet (voor een deel) aanpassen aan zijn volk?

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.